

Závěr

Sečteno a podtrženo, jaké jsou tedy lekce z transatlantického justičního konfliktu? Zaprvé se vyplatí vědět, co tento pojem znamená. Vyplatí se to především advokátům a podnikovým právníkům majícím co do činění se subjekty přímo či nepřímo aktivními na americkém trhu. Povědomí o problémech spojených s justičním konfliktem může v kritický moment zkrátit reakční dobu a zlepšit kvalitu poskytnuté právní rady a tím v konečném efektu ušetřit klientovi nebo zaměstnavateli nemalou částku.

Lekce číslo dvě platí pro soukromé subjekty, které zamýšlejí vkročit na americký trh nebo tam již rozvíjejí své aktivity. Dala by se shrnout do následujícího tvrzení: Kdo se jednou na americký trh vydá, začne okamžitě spadat pod pravomoc amerických soudů, a to nejen co se jeho konkrétní aktivity týče, ale i co se jeho aktivit vůbec, tj. celosvětově, týče. Postižen může být nejen on sám, ale i další subjekty, tvořící s ním koncern. Chce-li se někdo dopadům některých norem amerického práva vyhnout, představuje jedinou cestu neudržovat v dosahu amerických soudů, potažmo exekutorů, žádný majetek. Pak bude eventuální žalobce odkázán na cestu uznání a výkonu rozhodnutí v ČR a žalovaná česká strana bude moci doufat v nesplnění některé ze zákonných podmínek uznání a výkonu cizích rozhodnutí.

Tím se dostáváme k lekci třetí, směřované k českým soudům. Americké právo obsahuje zvláště v oblastech civilního procesu, náhrady škody a ochrany trhu mnoho norem, jejichž aplikace v konkrétním případě může uvádět v pokušení použít výhrady veřejného pořádku a rozhodnutí na takových normách založené neuznat. Rozhodující soudce by si měl v takové situaci především uvědomit, že to byl žalovaný subjekt, kdo si vybral americký trh pro svoje ekonomické aktivity a není úkolem soudu jej před důsledky jeho vlastních rozhodnutí chránit. Dále je při rozhodování, zda je výše částky přiznané jako náhrada škody, ať již pod hlavičkou *punitive damages*, *multiple damages*, *pretium doloris* apod., v souladu s českým veřejným pořádkem, potřeba důkladně rozlišovat mezi typy a účely těchto institutů. Není přijatelné neuznat rozhodnutí jen proto, že částka jím přiznaná se vymyká dimenzím náhrad přiznávaných českými soudy nebo že je přiznána na základě titulu českému právu neznámému. I zde platí *bene iudicat qui distinguit*.

Konečně i pro Ministerstvo spravedlnosti ČR jakožto centrální úřad ve smyslu Haagských úmluv platí příkaz maximální zdrženlivosti při užívání výhrad veřejného pořádku v těchto úmluvách obsažených. Je totiž asi vůbec nejdůležitější lekcí z transatlantického justičního konfliktu, že americké soudy v čele se *Supreme Court* nebudou váhat s použitím alternativních, k právům dotčených subjektů výrazně méně šetrných cest jak dosáhnout

svého, jakmile zjistí, že právní pomoc na základě Haagských úmluv ztroskotává na protekcionistické pozici dožádaného státu. Tím by byla prokázána medvědí služba nejen subjektu, který měl být ochráněn, ale především všem budoucím postiženým stranám.

Na úplný závěr nelze než vyjádřit naději, že tato práce bude pro všechny zájemce užitečným nástrojem a dobrým východiskem pro hlubší analýzu.

Summary

The thesis analyses a compound of problems known as the Euro-American Jurisdiction Conflict. This topic has not been treated in the Czech legal literature yet, and it is the first objective of the thesis to make the Czech jurisprudence familiar with the problem. The second objective is to develop arguments and guidelines in case a Czech subject or institution faces some of the scenarios of the Jurisdiction Conflict.

The Jurisdiction Conflict has relevance for any Czech private subject that could possibly fall under the jurisdiction of the US courts. For businesses this will always result from maintaining commercial connections with the United States' market. Once under the jurisdiction of US courts, a subject could may some of the particularities of the US legal system, among them the class action, pre-trial discovery, jury trial or the awarding of punitive or multiple damages. The conflict between the United States and Europe arises in the moment when a US judgment based on such particularities shall be recognized and enforced in Europe or when international legal assistance is required for the purposes of the service of certain claims or for pre-trial discovery.

The paper is build upon a comparative approach that thoroughly determines its structure. It is divided into six parts. After a short outline of the problem and method in the First Part follows a Second Part describing the relevant institutions of US law, paying particular attention to jurisdiction issues, class action, pre-trial discovery and extracompensatory damages.

The Third Part starts with the analysis of recognition and enforcement of US judgments in Germany, the European country with the most extensive experience in confronting the US legal system. The arguments used by German jurisprudence are then transmitted into the Czech system helping to formulate argumentative positions concerning the relevant issues of the jurisdiction conflict. The main problem is the recognition and enforcement of punitive or multiple damages awards, especially if they result from a class-action proceeding and have been awarded by free discretion of a lay jury.

The Fourth part follows the same comparative structure as the Third part and tackles the topic of cross border service and evidence taking. Here lies the core of the jurisdiction conflict. While the US civil procedure requires full disclosure of any facts possibly relevant for the other party's claims or defenses, the statutes of many European states, including Germany and the Czech republic, the transfer of certain information to third parties. Some countries event put document production or other cooperation for the purposes of proceedings before a foreign court under criminal penalty. Particularly sensible issues are orders to produce data containing business secrets or personal data information. A party to court proceedings in the US, ordered to produce evidence that underlies such restriction, is then subject to conflicting obligations. The instruments of international public law, especially the Hague conventions on service and evidence-taking, are of little help in such situations because the US courts often ignore them.

The Fifth Part is a very brief excursion into the law of the European Communities, in particular into the law applicable to tortuous obligations, since the relevant regulation also bears signs of the jurisdiction conflict.

The Sixth Part summarizes the arguments and provides guidelines to private subjects, courts and public authorities on how to deal with the single issues of the Jurisdiction Conflict.

Příloha 1

Originální znění a orientační překlad hlavních citovaných norem práva USA, SRN a ES.

USA

Federal Rules of Civil Procedure

Rule 23. Class Actions

(a) Prerequisites.

One or more members of a class may sue or be sued as representative parties on behalf of all members only if:

- (1) the class is so numerous that joinder of all members is impracticable,*
 - (2) there are questions of law or fact common to the class,*
 - (3) the claims or defenses of the representative parties are typical of the claims or defenses of the class; and*
 - (4) the representative parties will fairly and adequately protect the interests of the class.*
- (...)*

Rule 26. Duty to Disclose; General Provisions Governing Discovery

(a) Required Disclosures.

(1) Initial Disclosures.

(A) In General. Except as exempted by Rule 26(a)(1)(B) or as otherwise stipulated or ordered by the court, a party must, without awaiting a discovery request, provide to the other parties:

(i) the name and, if known, the address and telephone number of each individual likely to have discoverable information — along with the subjects of that information — that the disclosing party may use to support its claims or defenses, unless the use would be solely for impeachment;

(ii) a copy — or a description by category and location — of all documents, electronically stored information, and tangible things that the disclosing party has in its possession, custody, or control and may use to support its claims or defenses, unless the use would be solely for impeachment;

(...)

Rule 34. Producing Documents, Electronically Stored Information, and Tangible Things, or Entering onto Land, for Inspection and Other Purposes

(a) In General.

A party may serve on any other party a request within the scope of Rule 26(b):

(1) to produce and permit the requesting party or its representative to inspect, copy, test, or sample the following items in the responding party's possession, custody, or control:

(A) any designated documents or electronically stored information — including writings, drawings, graphs, charts, photographs, sound recordings, images, and other data or data compilations — stored in any medium from which information can be obtained either directly or, if necessary, after translation by the responding party into a reasonably usable form; or

(B) any designated tangible things; or
(2) to permit entry onto designated land or other property possessed or controlled by the responding party, so that the requesting party may inspect, measure, survey, photograph, test, or sample the property or any designated object or operation on it.

(...)

(c) Nonparties.

As provided in Rule 45, a nonparty may be compelled to produce documents and tangible things or to permit an inspection.

Rule 37. Failure to Make Disclosures or to Cooperate in Discovery; Sanctions

(a) Motion for an Order Compelling Disclosure or Discovery.

(1) In General.

On notice to other parties and all affected persons, a party may move for an order compelling disclosure or discovery. The motion must include a certification that the movant has in good faith conferred or attempted to confer with the person or party failing to make disclosure or discovery in an effort to obtain it without court action.

(2) Appropriate Court.

A motion for an order to a party must be made in the court where the action is pending. A motion for an order to a nonparty must be made in the court where the discovery is or will be taken.

(...)

(e) Absent exceptional circumstances, a court may not impose sanctions under these rules on a party for failing to provide electronically stored information lost as a result of the routine good faith operation of an electronic information system.

(...)

Rule 45. Subpoena

(a) In General.

(1) Form and Contents.

(A) Requirements — In General. Every subpoena must:

(i) state the court from which it issued;

(ii) state the title of the action, the court in which it is pending, and its civil-action number;

(iii) command each person to whom it is directed to do the following at a specified time and place: attend and testify; produce designated documents, electronically stored information, or tangible things in that person's possession, custody, or control; or permit the inspection of premises;

(...)

Federální civilní řád procesní

§ 23 Skupinové žaloby

(a) Předpoklady

Jeden nebo více členů určité skupiny může žalovat nebo být žalován jako strana zastupující ostatní členy jen pokud:

(1) je skupina tak početná, že by společenství účastníků bylo nevhodné,

(2) existují pro celou skupinu společné právní nebo skutkové otázky,

- (3) žaloba nebo žalobní obrana zastupujících členů jsou typické pro žaloby nebo žalobní obrany celé skupiny; a
 - (4) zastupující strany budou spravedlivě a přiměřeně zastupovat zájmy skupiny.
- (...)

§ 26 Povinnost ke zpřístupnění; Obecná ustanovení upravující *discovery*

(a) Vyžadovaná míra zpřístupnění.

(1) Počáteční zpřístupnění

(A) Obecná ustanovení. S výjimkou ustanovení § 26 (a) (1) (B) nebo odlišného ujednání nebo nařízení soudu musí strana bez vyčkávání předchozí žádosti vydat ostatním stranám:

(i) jméno a, jsou-li známy, adresu a telefonní číslo každé osoby, u níž se mohou nacházet informace, jakož i označit předmět těchto informací, které může tato strana použít pro podporu své žaloby nebo žalobní obrany, ledaže by jejich jediné užití spočívalo ve zpochybnění důvěryhodnosti svědků.

(ii) kopii nebo popis druhu a umístění všech dokumentů, elektronicky uložených informací a hmotných věcí které má tato strana ve své držbě, úschově nebo pod svojí kontrolou a které může použít pro podporu své žaloby nebo žalobní obrany, ledaže by jejich jediné užití spočívalo ve zpochybnění důvěryhodnosti svědků.

(...)

§ 34 Vydávání dokumentů, elektronicky uložených informací, hmotných věcí nebo vstupování na pozemky k nahlížení nebo za jinými účely

(a) Obecná ustanovení.

Strana může v rámci § 26(b) kterékoliv jiné straně doručit žádost:

(1) vydat a dovolit dožadující straně nebo jejímu zástupci nahlížet, kopírovat, testovat nebo sbírat vzorky následujících předmětů v držbě, úschově nebo pod kontrolou dožádané strany:

(A) jakýchkoliv označených dokumentů nebo elektronicky uložených informací, včetně záznamů, nákrešů, grafů, schémat, fotografií, zvukových a obrazových záznamů a dalších dat nebo datových souborů, uložených na jakémkoliv médiu, z něhož mohou být informace obdrženy buď přímo nebo, pokud je to nutné, po přeložení dožádanou stranou do rozumně použitelné podoby; nebo

(B) jakýchkoliv označených hmotných věcí; nebo

(C) dovolit vstup na označený pozemek nebo jiné nemovitosti v držbě nebo pod kontrolou dožádané strany tak, aby dožadující strana mohla nahlížet, měřit, pozorovat, fotografovat, testovat nebo sbírat vzorky této nemovitosti nebo jiného na ní se nacházejícího označeného objektu.

(...)

(c) Třetí strany

Jak stanoví § 45, třetí strana může být donucena vydat dokumenty, hmotné věci nebo povolit nahlížení.

§ 37 Nesplnění povinnosti zpřístupnění nebo spolupráce při *discovery*; sankce

(a) Návrh na vydání nařízení k donucení zpřístupnění nebo *discovery*.

(1) Obecná ustanovení.

Po oznámení ostatním stranám a všem postiženým osobám může strana podat návrh na vydání nařízení k donucení zpřístupnění nebo *discovery*. Návrh musí obsahovat potvrzení, že žadatel

se v dobré víře pokusil dohodnout s osobou nebo stranou povinnou ke zpřístupnění nebo *discovery*, tak, aby bylo potřebných úkonů dosaženo bez zapojení soudu.

(2) Příslušný soud.

Návrh na vydání nařízení musí být učiněn u soudu, u něhož byla vznesena žaloba. Návrh týkající se třetí strany musí být učiněn u soudu, před kterým je nebo bude *discovery* provedena.

(...)

(e) Soud nemůže straně uložit sankci podle tohoto zákona pro nepředložení elektronicky uložených informací, které byly ztraceny v důsledku rutinní operace elektronického systému provedené v dobré víře, ledaže by k tomu opravňovaly výjimečné okolnosti.

§ 45 Předvolání

(a) Obecná ustanovení

(1) Forma a obsah

(A) Předpoklady – Obecně. Každé předvolání musí:

(i) označovat soud, kterým bylo vydáno;

(ii) označovat žalovaný nárok, soud, před nímž byla žaloba vznesena, a číselné označení žaloby;

(iv) přikazovat každému adresátovi učinění následujících úkonů v určením čase a místě: dostavit se a svědčit; vydat označené dokumenty, elektronicky uložené informace, nebo hmotné věci v jeho držbě, úschově nebo pod kontrolou; nebo dovolit inspekci nemovitosti,

(...)

Restatements of Law (Soukromé kodifikace)

Restatement of Foreign Relation Law (Third)

§ 421 I "A state may exercise jurisdiction through its courts to adjudicate with respect to a person or thing if the relationship of the state to the person or thing is such as to make the exercise of jurisdiction reasonable."

§ 421 II (h) (i) "In general, a state's exercise of jurisdiction to adjudicate (...) is reasonable, if, at the time jurisdiction is asserted, the person (...) (h) regularly carries on business in the state, (i) had carried on activity in the state, but only with respect to such activity."

Třetí kodifikace práva mezinárodních vztahů

§ 421 I "Stát může vykonávat pravomoc prostřednictvím svých soudů ohledně osob nebo věcí, pokud vztah státu k této osobě nebo věci činí výkon pravomoci rozumným."

§ 421 II (h) (i) "Výkon pravomoci (...) je rozumný, pokud osoba (...) (h) v momentě jejího výkonu pravidelně vykonává obchodní činnost na území státu, (i) vykonávala obchodní činnost v tomto státu, ale jen ohledně této činnosti."

Restatement 2nd Conflict of Laws

§ 28 "A state has power to exercise judicial jurisdiction over an individual who is present within his territory, whether permanently or temporarily."

Druhá kodifikace mezinárodního práva soukromého

§ 28 Stát má moc vykonávat soudní pravomoc nad jedincem nacházejícím se na jeho teritoriu, ať již trvale nebo dočasně.

Restatement (Second) of Torts

§ 908, comment e "... a key feature of punitive damages (...) [is] that they are newer awarded as of right, no matter how egregious the defendant's conduct"

Druhá (soukromá) kodifikace deliktů

§ 908, komentář e "... klíčovým charakteristikem punitive damages (...) [je] že na ně nikdy nevzniká nárok, bez ohledu na zavrženíhodnost jednání žalovaného"

Alien Torts Claim Act

28 U.S.C. § 1350 "The district courts shall have original jurisdiction of any civil action by an alien for tort only, committed in violation of the law of nations or a treaty of the United States"

Zákon o žalobách ohledně deliktního jednání cizinců

28 U.S.C. § 1350 Distriktní soud má pravomoc nad všemi civilními žalobami cizinců kvůli deliktu spáchanému porušením práva národů nebo smlouvy, jíž jsou Spojené státy stranou.

SRN

Grundgesetz (GG)

"Art. 1 III: Die nachfolgenden Grundrechte binden Gesetzgebung, vollziehende Gewalt und Rechtsprechung als unmittelbar geltendes Recht."

Základní zákon

Čl. 1 odst. 3 Základního zákona: Následující základní práva vážou zákonodárství, výkonnou moc a soudnictví jako bezprostředně platné právo.

Art. 2 I Allgemeine Handlungsfreiheit

Art. 12 I Berufsfreiheit

Art. 14 I Eigentumsfreiheit

Zivilprozessordnung (ZPO)

§ 722 Vollstreckbarkeit ausländischer Urteile

(1) Aus dem Urteil eines ausländischen Gerichts findet die Zwangsvollstreckung nur statt, wenn ihre Zulässigkeit durch ein Vollstreckungsurteil ausgesprochen ist.

(2) (...)

§ 723 Vollstreckungsurteil

(1) Das Vollstreckungsurteil ist ohne Prüfung der Gesetzmäßigkeit der Entscheidung zu erlassen.

(2) Das Vollstreckungsurteil ist erst zu erlassen, wenn das Urteil des ausländischen Gerichts nach dem für dieses Gericht geltenden Recht die Rechtskraft erlangt hat. Es ist nicht zu erlassen, wenn die Anerkennung des Urteils nach § 328 ausgeschlossen ist.

§ 328 Anerkennung ausländischer Urteile

(1) Die Anerkennung des Urteils eines ausländischen Gerichts ist ausgeschlossen:

- 1. wenn die Gerichte des Staates, dem das ausländische Gericht angehört, nach den deutschen Gesetzen nicht zuständig sind;*
- 2. wenn dem Beklagten, der sich auf das Verfahren nicht eingelassen hat und sich hierauf beruft, das verfahrenseinleitende Dokument nicht ordnungsmäßig oder nicht so rechtzeitig zugestellt worden ist, dass er sich verteidigen konnte;*
- 3. wenn das Urteil mit einem hier erlassenen oder einem anzuerkennenden früheren ausländischen Urteil oder wenn das ihm zugrunde liegende Verfahren mit einem früher hier rechtshängig gewordenen Verfahren unvereinbar ist;*
- 4. wenn die Anerkennung des Urteils zu einem Ergebnis führt, das mit wesentlichen Grundsätzen des deutschen Rechts offensichtlich unvereinbar ist, insbesondere wenn die Anerkennung mit den Grundrechten unvereinbar ist;*
- 5. wenn die Gegenseitigkeit nicht verbürgt ist.*

(2) (...)

Civilní procesní řád

§ 722 Vykonatelnosti cizí rozsudků

(1) Cizí rozsudek je vykonatelný jen pokud byla jeho přípustnost jeho výkonu vyslovena vykonávacím rozsudkem.

(2) (...)

§ 723 Vykonávací rozsudek

(1) Vykonávací rozsudek se vynese bez zkoumání zákonnosti rozhodnutí.

(2) Vykonávací rozsudek se vynese, pokud rozsudek cizího soudu nabyl podle práva, jímž se tento soud řídí, právní moci. Vykonávací rozsudek nebude vyneseno, pokud je uznání rozsudku vyloučeno dle § 328.

§ 328 Uznání cizích rozsudků

(1) Uznání rozsudku cizího soudu je vyloučeno:

1. pokud soudy státu, k němuž náleží cizí soud, nebyly podle německých zákonů příslušné;
2. pokud žalovanému, který na řízení nepřistoupil a odvolá se na to, nebyl dokument, jímž se řízení zahajuje, doručen řádně nebo včas tak, aby se mohl hájit;
3. pokud je rozsudek neslučitelný se zde vynesným nebo uznaným dřívějším rozsudkem nebo pokud je řízení, z něhož rozsudek vzešel, neslučitelné s dřívějším zde zahájeným řízením;
4. pokud uznání rozsudku vede k výsledku, který je zjevně neslučitelný se základními zásadami německého práva, zvláště pokud je uznání neslučitelné se základními právy;
5. pokud není zaručena vzájemnost

(2) (...)

Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (EGBGB)

Art. 6: Öffentliche Ordnung (ordre public). Eine Rechtsnorm eines anderen Staates ist nicht anzuwenden, wenn ihre Anwendung zu einem Ergebnis führt, das mit wesentlichen Grundsätzen des deutschen Rechts offensichtlich unvereinbar ist. Sie ist insbesondere nicht anzuwenden, wenn die Anwendung mit den Grundrechten unvereinbar ist.

Art. 40 III: Unerlaubte Handlung

(1)(...)

(2)(...)

(3) Ansprüche, die dem Recht eines anderen Staates unterliegen, können nicht geltend gemacht werden, soweit sie

- 1. wesentlich weiter gehen als zur angemessenen Entschädigung des Verletzten erforderlich,*
- 2. offensichtlich anderen Zwecken als einer angemessenen Entschädigung des Verletzten dienen oder*
- 3. haftungsrechtlichen Regelungen eines für die Bundesrepublik Deutschland verbindlichen Übereinkommens widersprechen.*

Úvodní zákon k občanskému zákoníku

Čl. 6 Úvodního zákona k občanskému zákoníku: Veřejný pořádek (ordre public). Právní normy cizího státu se neužijí, pokud její užití vede k výsledku zjevně neslučitelnému se základními zásadami německého práva. Cizí normy se neužijí zvláště tehdy, pokud je její užití neslučitelné se základními právy.

Čl. 40 odst. 3 Úvodního zákona k občanskému zákoníku

(1) ...

(2) ...

(3) Nároky podléhající právu jiného státu nemohou být uplatněny, pokud:

1. mají podstatně větší rozsah než jaký je nutný k přiměřenému odškodnění poškozeného,
2. slouží zjevně jiným účelům než přiměřenému odškodnění poškozeného,
3. odporují ustanovením o odpovědnosti zakotveným v mezinárodní smlouvě závazné pro Spolkovou republiku Německo.

Aktiengesetz (AktG)

§ 404 Verletzung der Geheimhaltungspflicht

(1) Mit Freiheitsstrafe bis zu einem Jahr, bei börsennotierten Gesellschaften bis zu zwei Jahren, oder mit Geldstrafe wird bestraft, wer ein Geheimnis der Gesellschaft, namentlich ein Betriebs- oder Geschäftsgeheimnis, das ihm in seiner Eigenschaft als

1. Mitglied des Vorstands oder des Aufsichtsrats oder Abwickler,

2. Prüfer oder Gehilfe eines Prüfers

bekanntgeworden ist, unbefugt offenbart; (...).

(2) ...

(3) ...

Akciový zákon

§ 404 Porušení povinnosti uchovávat tajemství

(1) Trestem odnětí svobody do výše jednoho roku, u společností kotovaných na burze do výše dvou let, nebo peněžitým trestem bude potrestán, kdo neoprávněně vyzradí tajemství společnosti, konkrétně provozní nebo obchodní tajemství, o němž se dozvěděl ve své funkci jakožto

1. člen představenstva nebo dozorčí rady nebo likvidátor,

2. auditor nebo pomocník auditora

(...).

(2) (...)

(3) (...)

Strafgesetzbuch (StGB)

§ 132 (Amtsanmaßung)

"Wer sich unbefugt mit der Ausübung eines öffentlichen Amtes befasst oder eine Handlung vornimmt, welche nur Kraft eines öffentlichen Amtes vorgenommen werden darf, wird mit Freiheitsstrafe bis zu zwei Jahren oder mit Geldstrafe bestraft."

Trestní zákon

§ 132 (Neoprávněný výkon veřejného úřadu)

Kdo se neoprávněně zabývá výkonem veřejného úřadu nebo učiní úkon, který smí být učiněn jen z moci veřejného úřadu, bude potrestán trestem odnětí svobody až na dva roky nebo peněžitým trestem.

ES

Art. 24 návrhu KOM/2003/0427 endg. (COD 2003/0168)

"Die Anwendung einer Norm des nach dieser Verordnung bezeichneten Rechts, die zur Folge hätte, dass eine über den Ausgleich des entstandenen Schadens hinausgehende Entschädigung etwa in Form eines Schadensersatzes mit Strafcharakter oder mit abschreckender Wirkung zugesprochen werden könnte, ist mit der öffentlichen Ordnung der Gemeinschaft nicht vereinbar."

Užití normy práva určeného podle tohoto nařízení, které by mělo za následek, že by mohlo být přiznáno odškodnění přesahující rozsah vzniklé škody, např. ve formě trestní náhrady škody, nebo mající odstrašující účinek, je neslučitelné s veřejným pořádkem Společenství.

Příloha 2

Znění a překlad cizojazyčných citátů

Překlad ze str. 2

"As a moth is drawn to the light, so is a litigant drawn to the United States. If he can only get his case into their courts, he stands to win a fortune."

Tak jako je můra přitahována světlem, je žalobce přitahován Spojenými státy. Pokud se mu podaří dostat svůj případ před jejich soudy, může vyhrát jmění.

Překlad ze str. 39

"There is little difference between the justification for a criminal sanction, such as a fine or a term of imprisonment, and an award of punitive damages. [...] a punitive damages award serves the entirely different purposes (than a civil sanction) of retribution and deterrence that underlie every criminal sanction".

Není velkého rozdílu mezi ospravedlněním trestní sankce jako je pokuta nebo odnětí svobody, a rozhodnutím přiznávajícím *punitive damages*. [...] rozhodnutí přiznávající *punitive damages* slouží zcela rozdílným účelům (než civilní sankce) retribuice a zastrašení, jež jsou základem každé trestní sankce.

Překlad ze str. 53

"As long as I'm allowed to redistribute wealth from out-of-state companies to injured in-state plaintiffs, I shall continue to do so. Not only is my sleep enhanced when I give someone's else money away, but also is my job security, because the in-state plaintiffs, their families and their friends will re-elect me."

Dokud mohu přerozdělovat jmění cizích společností ve prospěch postižených domácích žalobců, budu tak činit. Nejen že lépe spím když mohu brát cizím peníze, ale zlepšuji i svoje profesní šankce, protože domácí žalobci, jejich rodiny a přátelé mě opět zvolí.

Překlad ze str. 105

"The Hague Convention has no application at all to the production of evidence in this country by a party subject to the jurisdiction of a district court pursuant to the Federal Rules."

Haagská úmluva se neaplikuje na důkazní řízení v této zemi stranou, která je podrobena pravomoci distriktního soudu v souladu s FRCP.

Překlad ze str. 106

"We have a party, we have jurisdiction, and under the FRCP the party is required to produce documents that are under its control".

Máme stranu, máme pravomoc a podle FRCP je tato strana povinna předložit dokumenty, které jsou pod její kontrolou.

Překlad ze str. 106

The issue of control is more a question of fact than of law, and it rests on a determination of whether the defendant has practical and actual managerial control over its affiliate, regardless of the formalities of corporate organizations.

Problém kontroly je spíše otázkou skutkovou než otázkou právní. Východiskem je určení, zda žalovaná strana má praktickou a skutečnou manažerskou kontrolu nad propojenou společností, bez ohledu na formality korporátní organizace.

Překlad ze str. 111

Cyberspace ... does not merely weaken the significance of physical location, it destroys it

Cyberspace ... nejen oslabuje, ale zcela eliminuje důležitost fyzického umístění.

Překlad ze str. 116

"The intrusion on French sovereignty is minimal, because no proceedings will take place on French soil. Petitioners are required only to select the relevant documents in France. Such action is preparatory."

Zásah do francouzské suverenity je minimální, protože na francouzské půdě nebudou učiněny žádné úkony. Od stěžovatelů se vyžaduje jen vybrat relevantní dokumenty ve Francii. Takové jednání je pouze přípravné.

Překlad ze str. 116

"The Federal Republic of Germany also considers it a violation of its judicial sovereignty when a foreign court enforces the production in the United States of evidence which is located in Germany, since only German court has the legal power to enforce compliance. Even though issued in the United States, such order constitutes an extraterritorial assertion of sovereignty, because it requires acts to be performed in the Federal Republic of Germany where the evidence must be gathered. (...) The geographic fiction that the discovery takes place in the United States ignores the fact, that without the complying act in the foreign country, discovery in the United States would be non-existent. The distinction between preparatory acts abroad and the actual production of evidence in the United States is an artificial one."

SRN dále považuje za porušení své suverenity když cizí soud vynucuje příkaz vydat dokumenty, které se nacházejí na území SRN, v USA, neboť jen německé soudy mají pravomoc takové jednání vynucovat. Ačkoliv je takový příkaz vydán v USA, představuje extraterritoriálně působící prosazování suverenity, protože vyžaduje, aby byla učiněna jednání v SRN, kde musí být důkazní prostředky shromážděny. (...) Geografická fikce, že se *discovery* koná v USA, ignoruje skutečnost, že bez splnění ediční povinnosti v zahraničí by se *discovery* v USA vůbec nemohla konat. Rozdíl mezi přípravným jednáním v zahraničí a skutečným dokazováním v USA je umělý.